

tepljati, s kafrovzam (kafergajstam) po herhtu masati, na ushesa njegovo imé klizati in majati.

14. Tudi greti in ogréti ga je treba; gor-kota ali toplota ga nar bolj oshivlja.

15. Sdrav zhlovek naj se k vtónjenzu vleshe, de ga s svojo toploto ogréje.

16. Zhe je v liza rudezh, môdraft (yishnjev) ali zhernkaft, in zhe imá napéte in svitle ozhi, mu je treba pushati.

17. Vse to je tréba dolgo zhafa s njim sku-shati; nar mènj 4 ure.

18. Oshivljenimu je pa tréba pozhítek dati.
II. Kako se ima is takim ravnati, ki je bil od strele obit?

1. Taziga je tréba hitro na hlap ali na sapo prinesti in ga s vodo shkropiti.

2. Bersh ko je mogózhe je tréba sape skosi usta va-nj pihniti in mu salmjakovza pod nos in na jesik dajati.

3. S suhim pertam ali pa s shganjem ga tréba méti in dergniti.

4. Jamo je tréba skopati, do vratú ga va-njo poloshiti in ga dva ali tri perste na debelo s perstjó safuti; tako naj leshi eno uro, ali pa she dalje; obras se mu pa mora med tem neprenehama s vodo polivati.

5. Kadar se prebudí, ga je tréba v posteljo prenesti, pridno ga dergniti in ojéfihane vode mu v usta dajati.

6. Ktéri niso bili na nagloma konzhani, ampak se spét oshivé ali se kaj savédo, toshijo, de so vse smamljeni. Tudi trésk divjiga ognja she dolgo obzhutujejo. Pokója in krépkih vshítkov jím je tréba.

Nove bukve.

Bukve sa kméta,

kako se ima per kupovanju, plemenenu, rēji in opravljanju kónj splòh obnafhati, de bi jih bolésen obvaroval in v njih unanjih in notrajnih bolésnih sam sebi svetoval in pomagal.

Po vólji z. k. krajske kmetijske drushbe, spisal in na svitlo dal

Dr. Janes Bleiweis,

sdravnik sa shivino, z. k. uženik sdravilstva sa shivino in tajnik z. k. kmetijske drushbe v Ljubljani.

I. DEL, s podóbfshino sa sposnanje starosti is sób.

V Ljubljani. Natifnil Joshef Blasnik. 1843.

S tému nadpisam so ravno sdaj bukve na svitlo prishle, ktere so shé dolgo sheljene bile. Namest drusih besedi hozhemo nashim bravzam predgovor in kasato teh bukev dat, de bodo namen poduka posnali. Predgovor je tak le:

„Ljubi moji kméti! tukaj vam bukve podam, ki vas imajo uzhiti, kako imáte s konjem v dnovih sdravja in boléni ravnati.“

„Kmalo bote tudi enak podük sa goved, fvinje, ovzé, in pse dobili.“

„Té bukve sim sa vas spisal, ker so mi bile vafhe potrébe snane, in ker me je z. k. kmetijska drushba, ki vam resnizhno vse dobro shelji, k tému spodbôdla.“

„Vém sizer, de je veliko tazih ljudi, ki mislijo, de vam v boléni vafhe shivine svetovati snajo — pa nikar jim ne verjemite. Pomislite, de je shivinsko telo tudi od módriga stvarnika vstvarjeno in de je délo polno modrosti, ktero famo tisti pregledati more, kdor se je na to uzhil, in na to uženje mnoge skufhne stavil.“

„Jes sim se sam vezh let na Dunaju okrog bolnih shivin po shitalah medel in vse sim bral, kar so drugi sdravnički sa shivino skufili in snashli; mislim tada, de sim v stanu vam koristniga in svetiga svetovavza v teh bukvih v roko podati.“

„De bi vam pa ne dal sgol kofzhkov, ki famo od nekterih bolésin uzhé, sim vse vkup spravil, kar vam je tréba. Sakaj vediti morate, de je ravno tako potrebno, shivino bolésin varovati, kakor bolaim k sdravju pomagati. De bote pa svojo shivino bolésin varovati mogli, morate okolnosti, v kterih shivina sboli, posnati; torej ta pervi dél posebno uzhí, kako se imajo konji ofkerbljevali in opravljati, de ne sboli.“

„Kdor vé, od kodi bolesni pridejo; kdor té odvrazha in vé, koga de nima med bolesnijo shivine storiti: verjemite mi, ta je sa svojo shivino storil, kar je bilo nar bolj tréba.“

„V drugim délu tega pisana, ki bo po pervim, kakor bo mogózhe, kmalo na svitlo dan, vam bom nar prostejši pomozhke povédal, s kterimi se unajne in notrajne konjske boléni odpravljajo, zhe nimate pomozhi umniga sdravnika sa shivino, in drusiga ne morete storiti, kakor po navadniga shikafkiga sdravnika poslati. Skosi te bukve poduzhenim vam bò tudi lahko, pametnimu sdravniku sa shivino, komur svojo bolno shivino osdravljati daste, na roko iti. Od vših bolésin, kolikor bo mogozhe, bom govoril, in de me bo Gorenez tako lahko, kakor Dolenez in Notrajnez rasumil, je z. k. kmetijska drushba skrbela, de sim od umnih ljudi iména vših bolésin prejél. S to pomózhjo, sa ktero se dobrotljivim gospodam, posébno duhovnim gospodam, sdaj ozhitno sahvalim, si upam bukve sloshiti, ki se bodo povsod, kjér se naši jesik govoril ali sašto pi, dobre sa rabo skasale.“

„Kar jesik v teh bukvih utizhe, sim se soper svojo voljo tam mogel ptujih besedi poslušiti, kjér je domazhiz manka, in ker so tudi vezhkrat ptuje bolj snane, kakor domazhe.“

„Pojdite sdaj bukvize po desheli, voshim vam, de bi vaf moji rojaki prijasno sprejeli, taki, ki imajo veliko shivine in tudi taki, ki imajo le majhno shitalo. Vsim prineste pomózh!“

V pervim délu bodete v teh rezbeh poduzhenje dobili:
„§. 1. Kako se ima pri nakupovanju konj ravnati; kako se njih starost prav sposná. §. 2. Podük v plemeneni kónj. §. 3. Rêja in vpotrebovanje brejih kobil. §. 4. Pomózh pri labkých in teshkých porodih. §. 5. Od istrébe, in kako se imá istréba odpravljati. §. 6. Od nekterih prigódkov po porodu. §. 7. Od svershenja. §. 8. Od reje in opravljanja shrebét in kobil. §. 9. Od shitalé in njeniga ofkerbovanja. §. 10. Od kerne ali klaje. §. 11. Od napájanja. §. 12. Sklepne opómbe od shrenja in pitja shivin. §. 13. Od zhéje in zhédnosti. §. 14. Od skerbi sa kopita in od podkov. §. 15. Od stréshbe in ofkerbljevanja boinih konj. §. 16. Od usrokov bolesin sploh. §. 17. Kaj se ima pred všim pomisli, kadar kak konj sboli? §. 18. Nekoliko vashnih besedi, kako bi se she mertyi konji v dnarje spraviti mogli. §. 19. Zesarfske postave pri kupovanju kónj. §. 20. Sklep.“

Podük, kako se starost konj is sob sposná, je s podóbfshino tako na tanko raslošten, de se bo vsek v tej rezbi lahko isnajdel, starost kónj, ki so tudi vezh ko 20 let starci, na tanko sposnal, in se tako obvaroval,

de ne bo labko goljsan. To je gotovo velik dobizhek sa vse tiste, ki konje kupujejo! Sklep poduka, kako se imá per kupovanju konj ravnati in kako se njih starost prav sposná, tako govorí:

„Vam pa, mladi fantje, ki imate nad konji veselje, dam svét, se tako (kakor je v §. 1. rezhero) med seboj vaditi. Zhe drugi okróg vaf shverkajo in burke vganjajo, vsamiti bukvize v roko in poglejte vane; pojrite v shitalo ali pa konja sa pod peljite, kjer imate pokoj; pridno se med sebój vadite in dobro premislite, de le ta konje dobro posná, kdor se jih je sposnavati uzhil.“

Zéna teh bukviz s podobshino vred je 36 kr. Na prodaj so: V Ljubljani per bukvarju Jurju Lerharju na plazu; — v Krajnu pri bukvovesu Thomasu; — v Novim mestu pri bukvovesu Zhervu; — v Zelovzu pri bukvarjih: Sigmund Leon in shl. Kleinmayer; — v Gradzu pri bukvarjih: Ferstel, Kienreich in pri bukvovesu Sirola; — v Zelju pri Joshefu Geigerju; — v Marpurgu pri bukvovesu Ferlinzu; — v Sagrebu pri bukvarju Supanu; — v Terstu pri bukvarju Favargerju; — v Gorizi pri zhafitljivim gospodu Shkolastu V. Stanigu, ki ima sploh sa Gorishko vse slovenske bukve na prodaj.

Sméf.

(V kratkim zhasu veliko froviga mafla ali putra v mestu.) Skufhnja je pokasala, de se smetana ne da samo bershej v frovo maslo smeshati, zhe se ji galuna pridene, temuzh tudi bo zhifto in popolnama se vmesi in vezh froviga mafla da, kakor sizer. To se tako le naredi: Kader je mleko kakih 12 ur v hramu stalo, se ga peti del sa smetano posname, in zhe kdo toliko krav nima, de bi smetano od eniga posnemanja mest mogel, se smetana toliko zhasa nabéra, de jo je dosti. Po tem se med 12 bokalov smetane 2 unzhi dobro stolzheniga galuna in 3 bokale kifliga mleka dene, dobro sméha, pri majhnim ognju mlazhno se gréje, in kader se sopet obladi, se v pinjo dene in po navadi mête V 6 minutah se tako nar zhiftejshi frovo maslo dobi, veliko bolji, kakor sizer.

(Vrabze od zhreshnjeviga drévia odganjati.) De bi se to sgodilo, se mora majhna glaviza zhésha zhes pol prerésati, in poloviza se na dervo obéti, na ktero vrabzi sahajajo; vši is tistiga kraja *pobégnejo, kjer zhésen vifi. — Zhésnov duh mende vrabzam tako teško dé; sakaj štrók zhésha sim v vrabzovo ptizhnizo djal in vef nepokójin je bil in štuprikjize se je svatil. Zhésen dolgo na sraku svoj duh ohrani in predin ga sgubi, je tudi sadje she dosorilo. Zhe je pa ravno potrebno, se lobka kofzhek noviga zhésha na dervó obéti. Tako se dajo vrabzi tudi od gredov na vertih odpoditi.

Urno, kaj je noviga?

(Shola sa flamo plésti.) Na Zheshkim imajo she dalj zhasa sholo, v kteri se zhes 100 ubosih dekliz uži flamo plesti. Ktere so nar bolj pridne, dobé, kadar sholo sapusté, 10 goldinarjev sa pohvalno plazhilo; vsaka pa vsak dan 6 kr. sa kruh v sholi dobi.

(Kruh na vago.) Na Franzóskim she dalj zhasa kruh na téhnnizo ali vago prodajajo. Sdaj so ga tudi na Parškim sazheli tako prodajati in vsak kruhar mora kupzù toliko kruha she privagati, kolikor ga je premalo. Gosposka sdaj nima na nizh drusiga glédati, kakor de je kruh lèp in sdrav.

(Shivinská reja v hlevih.) Bere se, de na Némshkim v desheli Góta, od leta 1845 dalje, kmetovavzi svoje govédi ne bodo na pasho goniti sméli, temuzh domá jo bodo

mogli v hlevih rediti; pashniké ali gmajne bodo pa rasdelili, de bode vsak deléshnik gmajne svoj dél dobil. — To se bo savolj tega sgodilo, ker so sposnali, de se shivina domá v hlevih bolj redi. Tudi mi bodo od dobizhkov, ktere tako gospodarstvo vershe, v teh novizah vezhkrat govorili.

(Vesela prigódba.) V fari Raftbah v Avstrii (Estrajh), ki le 1078 dušh shteje, so bili 16. velikiga travna t. 1. shterji pari sakonskih ljudi v drugo porozheni, ker je vsak par she 50 lét v sakonu shivel. Nar lepsi je pa bilo, de so gospod fajmoshter, ki so porozhal, sin eniga ismed teh shterih parov bili.

Saftáviza, pa tudi sabávljiza.

Na Krajnskim je v zlò lépim kraji med gorámi vás, nekdaj tudi sa tèrg zhislana, kér je s enim mestam v velikih svesah snáhla se; od njene nekdajne flovezhnosti ji je ostalo, de ima she shéft ofhtarij. — „To ni nizh taziga“ — bote rekli — kaj pa de ne? Ali jest sim bil v Iderški jami in verh nar vikshi góre, na ktero sim slesil; na Krajnskim je ni vasi, de bi v nji ne bil, ako sim vanjo prishal; na stopinje sim smeril globozhino in visokost, shirjavo in dolgost vsih krajev, ki so krajnski imenováni; pa tudi po drusih deshelah sim dovolj hodil, in nisim nashel vasi, de bi imela shéft ofhtarij, pa le pét ofhtirjev. „Prasna je ta“ — snate pri sebi misliti. — Temu ni tako. Sa pét zekinov, de je nizhe med vami ne vgane! — „V shesti ofhtariji je vidova ofhtariza.“ — To ne. — „Ali je dékle ali gospodizhniza, de tózhi, ali pa ofhtir ima dvé ofhtariji.“ — Tudi to ne; she enkrat, sa pét zekinov, de je ne vganete! Pet je ofhtirjev, vsaki v svoji ofhtariji, v shesti je — je birt. — — — To ni nobena kvanta, to je gola resniza; nizhe ga drugazhi ne klizhe, tudi ne rekó drugazhi, kakor per birtu. Veliko Gorenzov, ki pozestvajo (furajo), ga dobro posnajo. S mlađiga jim je vezhkrat zhveteril, sdaj pa, ki se je postaral, jim ki kadaj, ako ne bolehva, zhveter (firshpan) previdva. — — — Kaj je pa bolji krajnsko, „ofhtir“ ali „birt?“ — — — Tukaj poklizhe kdo bokal vina, tam v drugi ofhtarij ga kdo ukashe pernesti firtelj. Satisfite ushesa, zhifto krajnsniki; kaj bote rekli? Ofhtir s bokalam potalianshini dishi, birt s firtljem pa po nemshini. Kaj pa vino? o strashna rezh! Vino dishi zlò po latinshini, faj rezhe latinez v bolj speljanim govorjenju vinum — vino — vina. O gorje, gorje nam Krajnzam per nashih novih kmetijskih novizah!! kako se bomo tukaj pogovorili, kako sastopili se, ker krajnsnike ne snamo? kaj je nam spóznhiti per tej takó vbogi, takó smaukljivi slovenshini, ki tako po jásksih jesikih dishi? Pásimo prijátli! pozhakovši, de zhifto krajnsniki, v kérzhmah tertvinshino s golo rokó sajemavši in is pesti ferkláje, smodreni, naš na zhiftejši isreke nasledé. —

r-z.

Shitni Kup.	U Ljubljani		U Krajnu	
	29. maliga serpana.		24. maliga serpana.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mirnik Pphenize domazhe	1	29	1	50
1 „ „ banashke	—	—	1	24
1 „ Turfhize . . .	1	1	1	5
1 „ Sorfhize . . .	—	—	—	—
1 „ Ershi . . .	1	—	1	6
1 „ Jezhmena . . .	—	54	1	5
1 „ Profa . . .	—	58	1	3
1 „ Ajde . . .	—	59	1	2
1 „ Ovfa . . .	—	40	—	40